

III.

HIJ DIE LACHT....

Hij die licht blijft uitgestooten
Uit den reidans om de jeugd,
Die, als bloemenslingers, sloten
Ongerepte vreugde aan vreugd.

Hij die licht zal niet betreden
Drempel van den schemerzaal,
Waar de liefde haar gebeden
Zingt in zielsvertrouwde taal.

Hij die licht zal eenzaam zwerven
In dit wolk-verdonkerd land
En voor immer moeten derven
Troost uit droefheids koele hand.

Hij die licht zal niet het kind zijn
In het huis van vrede en rust; —
Dolend slechts door háár bemind zijn
Die den dood gelaten kust....
